

Obsahem této práce jsou překlady osmi studií ruského literárního vědce a kulturologa Jurije Michajloviče Lotmana, které pojednávají o kultuře (obecně i kultuře ve smyslu umění) jako sémiotickém fenoménu. Kultura je pojímána jako soubor nestejnorodých, často i extrémně protikladných, vždy však přísně hierarchicky uspořádaných jevů, které se v průběhu věků různě přeskupují, mění svou pozici, mizí a znovu se objevují. Velký význam zde má komunikace mezi jednotlivými prvky, na níž je fungování kultury založeno. S kulturou úzce souvisí pojem textu (slovesného, ale také vyjádřeného jinými způsoby), tedy něčeho, co je z hlediska dané kultury třeba uchovat. Ve vybraných studiích se Lotman zabývá především funkcí textů a vztahy mezi texty a kulturou, texty a jejich výrazem, texty a příjemci z jedné kultury i z kultur různých.

Součástí práce je i komentář k překladu, který vysvětluje složitější pojmy, nesnadno přeložitelné, nebo ty, které Lotman užívá v jiném významu, než bývá obvyklé, a také pojmy z ruské kulturní tradice, které nemusejí být v českém prostředí známy. Kromě komentáře je připojen i úvod věnovaný tartusko-moskevské sémiotické škole, jejímž nejznámějším představitelem je právě J. M. Lotman. Zaměřuje se především na pojetí kultury a textu, na jeho proměny.